

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215203680
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6215203680.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: Bc. P. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. V. E. XXX, XXX XX J., zastúpená Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, AK so sídlom Veľký Krtíš, Ul. Komenského 3, proti žalovanej: W.. N. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. Y. XX/XX, XXX XX E., zastúpená: JUDr. Jozef Veselý, advokát, AK so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová 1, o zaplatenie 2.500,-- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 6. februára 2018, č. k.: 11C/282/2015-201, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2.500,-- Eur, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia 2.500 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania. Tvrdila, že so žalovanou dňa 18.02.2015 uzatvorila kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo osobné motorového vozidla zn. Peugeot 307, EČV: E Vozidlo sa stalo po 275 km nepojazdné a boli zistené viaceré závady, informovala o nich žalovanú a vyzvala ju ku náhrade nákladov opravy, prípadne na zľavu z kúpnej ceny, následne dňa 22. 4. 2015 odstúpila od kúpnej zmluvy, a žiadala vrátiť vyplatenú kúpnu cenu.

3. Žalovaná namietala, že žalobkyňa si motorové vozidlo prezrela, vyskúšala a oboznámila sa s jeho technickým stavom. V čase predaja vozidlo nemalo žiadne vady. Nedošlo ani k riadnemu vytknutiu vád, pretože žalobkyňa vady nereklamovala ústne ani písomne bez zbytočného odkladu. List zo dňa 21.04.2015 jej nebol doručený, pričom predstavuje len výpočet vád bez bližšej konkretizácie a konkrétneho zodpovednostného nároku z vád. Povaha vád nasvedčuje tomu, že vznikli po prepise auta a pri jeho bežnom používaní a opotrebení v čase od 18.02.2015 do 20.03.2015. Žalovaná nezodpovedá za vady, pretože odstúpenie od zmluvy prichádza do úvahy, ak vady nemožno odstrániť a bránia riadnemu užívaniu veci, ktorá podmienka nebola splnená. Žalobkyňa uskutočnila na vozidle zásahy a vozidlo opravovala vo vlastnej réžii a preto neexistuje dôvod na vrátenie kúpnej ceny, keďže sa jedná o odstrániteľné vady.

4. Okresný súd pôvodne rozhodol rozsudkom č. k. 11C/282/2015-118 zo dňa 29.03.2016, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.500 EUR. V prevyšujúcej časti (príslušenstvo pohľadávky) žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovanej uznesením č. k. 15Co/336/2016-168 zo dňa 11.10.2018 zrušil rozsudok okresného súdu v prvom a treťom výroku a vec v danom rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP. Krajský súd vytkol okresnému súdu, že nerešpektoval, že ide o synalagmatický záväzok a odôvodnenie rozhodnutia bolo rozporuplné s výrokom. Odvolací súd poukázal na to, že v prípade povinnosti strán vrátiť si obojstranne poskytnuté plnenie v režime § 457 OZ môže žaloba uspieť vtedy, ak záväzok žalobcu bol premietnutý do znenia žalobného petitu (t. j. v petite žaloby je vyjadrená povinnosť vrátiť to, čo žalobca na základe synalagmatického záväzku od druhej zmluvnej strany prijal). Žaloba nemôže uspieť vtedy, ak žalobný návrh neumožňuje súdu vo výroku rozsudku vyjadriť vzájomnú viazanosť nárokov. Z dokazovania nevyplývalo, že žalobkyňa splnila svoj záväzok (t. j. vrátiť motorové vozidlo) pred podaním žaloby alebo počas súdneho konania, prípadne, že vyzvala žalovanú na prevzatie vozidla. Odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v tejto časti krajský súd považoval za rozporné a nepreskúmateľné, pretože súd neprihliadol na ustanovenie § 560 OZ. Ďalšie odvolacie dôvody krajský súd neuznal za akceptovateľné, pretože z dokazovania vyplynulo, že osobné motorové vozidlo v čase predaja malo vady a nebolo riadne udržiavané a nespĺňalo žalobkyňou vymienené vlastnosti v kúpnej zmluve. Navyše vady vozidla spôsobili jeho neupotrebitelnosť, pretože náklady na opravu osobného motorového vozidla boli neúmerné ku kúpnej cene. Zároveň krajský súd konštatoval, že vady boli žalobkyňou uplatnené riadne a včas.

6. Následne okresný súd vec opätovne prejednal, pričom vychádzajúc zo záverov nadriadeného súdu dospel k záveru, že nárok žalobkyne je daný. Poukázal na závery odvolacieho súdu, keď žalobkyňa uplatnila nárok podľa § 457 OZ vzhľadom na účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 18.02.2015, ktoré nastali ex tunc. Nadriadený súd potvrdil platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy, pričom z dokazovania vyplynul zlý technický stav osobného motorového vozidla, vady veci vyvolali neupotrebitelnosť veci a absenciu žalobkyňou vymienených vlastností vozidla v obsahu kúpnej zmluvy (rok výroby 2006) a tým právny dôvod na odstúpenie podľa § 597 ods. 1, 2 OZ. Žalobkyňa po zrušení veci odvolacím súdom nepristúpila k úprave žalobného návrhu a do znenia žalobného petitu nepremietla záväzok vrátiť motorové vozidlo. Súd preto zisťoval, či žalobkyňa vzhľadom na synalagmatiku právneho vzťahu z kúpnej zmluvy preukázala, že došlo ku vráteniu veci alebo preukázala svoju schopnosť a pripravenosť vozidlo vrátiť žalovanej počas súdneho konania, prípadne, či žalovanú vyzvala počas súdneho konania na prevzatie vozidla. Pretože kúpna zmluva bola zrušená z dôvodu odstúpenia, žalobkyňa sa mohla domáhať vrátenia plnenia iba za predpokladu, že je ochotná vrátiť žalovanej to, čo sama od nej prijala ako plnenie zo zmluvy. Súd preto mohol žalobe vyhovieť aj bez výslovného vyjadrenia podmienenosti vzájomných nárokov v žalobnom návrhu, ak podľa zmluvy mala plniť len jedna zmluvná strana, pretože celé plnenie už vrátila druhej strane do doby vyhlásenia rozsudku. Z dokazovania mal nesporne za preukázané, že táto situácia v predmetnom spore nastala. Osobné motorové vozidlo sa stalo nepojazdné z dôvodu popísaných závažných väd, po poruche bolo umiestnené v autoservise AUTO ZOMA - X. C. v J. od dňa 20.03.2015. Od tohto okamihu žalobkyňa pre vady motorové vozidlo vôbec neužívala, činnosťou žalobkyne nemohlo nastať opotrebenie alebo zníženie hodnoty vozidla. Žalobkyňa dňa 21.04.2015 v adresovanom odstúpení upozornila žalovanú na možnosť prevziať si vec po vrátení kúpnej ceny. Následne dňa 27.10.2017 vyzvala opätovne žalovanú na vyzdvihnutie osobného motorového vozidla. Do obsahu výzvy bola zahrnutá informácia o možnosti prevziať vozidlo v autoservise AUTO ZOMA - X. C. v J. počas otváracích hodín. Výzva bola žalovanej riadne doručená a výzvu prevzala dňa 15.11.2017, ktorú skutočnosť žalovaná nepopierala. Súd tým považoval za dostatočne preukázané splnenie povinnosti žalobkyňou v zmysle § 457 OZ, pretože po zrušení kúpnej zmluvy doložila pripravenosť a schopnosť vrátiť žalovanej vec, ktorú od nej na základe zrušenej kúpnej zmluvy zo dňa 18.02.2015 prijala.

7. Konštatoval, že osobné motorové vozidlo si žalovaná neprevzala bezdôvodne. Žalobkyňa motorové vozidlo od 20.03.2015 nemohla bežne užívať pre vady, pre ktoré bolo vozidlo dlhodobo odstavené ako nepojazdné v autoservise. Za existujúce vady na vozidle občianskoprávne zodpovedá žalovaná. Nebolo preukázané žiadne neobvyklé konanie a užívanie veci žalobkyňou a nebola preukázaná škoda, či výška škody, ktoré by evokovali nadmerné opotrebenie alebo znehodnotenie veci z dôvodu postupu žalobkyne. Poukázal na zásadu platiacu v súkromnom práve, podľa ktorej nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Ak žalovaná (predávajúca) dodala žalobkyňi (kupujúcej) vec s vadami, porušila tým svoju zmluvnú povinnosť poskytnúť vec riadne, t.j. plniť bez väd. Nie je prípustné, aby žalovaná profitovala na úkor žalobkyne ako nadobúdateľky veci, ktorá do momentu zrušenia zmluvy neporušila žiadnu právnu povinnosť. Súd z tohto dôvodu návrh na doplnenie dokazovania znalcom na zistenie stavu vozidla zamietol ako neúčelný. Na záver zdôraznil, že okamihom zrušenia kúpnej zmluvy žalovaná (predávajúca) nebola v dobrej viere ohľadom držania kúpnej ceny zaplatenej žalobkyňou

(kupujúcou), pretože nezložila prijatú kúpnu cenu do notárskej úschovy a tým jej vznikol zo zaplatenej čiastky úžitok počas zrušenia zmluvy do vrátenia veci, ktorý je paušálne vyjadrený úrokom z ceny veci za dobu od zrušenia zmluvy do vrátenia veci. Súd na podporu uvedeného názoru poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČR č. 17/1976 zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ďalej na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/113/2007 zo dňa 25.09.2008, sp. zn. 3 Cdo/100/2011 zo dňa 07.03.2012, ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 404/06 zo dňa 17.04.2008, ktoré v obdobných prípadoch dospeli k totožným záverom. Žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku sa odvolala žalovaná. Žiadala ho zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietala, že po zrušení veci odvolacím súdom nedošlo k zmene žaloby, pričom súd prvej inštancie bol viazaný žalobou, kde sa žalobkyňa domáhala svojej povinnosti vrátiť jej motorové vozidlo oproti zaplateniu sumy 2.500 EUR, pričom súd rozhodol nezákonným spôsobom, keď nerešpektoval závery odvolacieho súdu. Taktiež namietla výrok o trovách konania, keď namietala úspech žalobkyne v celom rozsahu, pričom skorším rozsudkom v prevyšujúcej časti súd návrh v časti zamietol ohľadom uplatneného príslušenstva.

9. Poukázala na to, že žalobkyňa nebola aktívna v súvislosti s riešením problému, bola to žalovaná, ktorá navrhovala mimosúdne riešenie vo veci samej, kde bola vykonaná aj ohliadka motorového vozidla s fotodokumentáciou. Navrhovala, aby došlo k stretnutiu pri motorovom vozidle za účasti znalca, ktorý by vypracoval znalecký posudok a následne bol dohodnutý ďalší postup ohľadne technického prevzatia motorového vozidla, s čím žalovaná nesúhlasila, preto nemohlo dôjsť k odovzdaniu a prevzatiu motorového vozidla

10. Súd pochybil, ak akceptoval výzvu na vyzdvihnutie motorového vozidla, kde nebol stanovený ani dátum, kedy si môže žalovaná motorové vozidlo vyzdvihnúť. Označenie, kde sa vozidlo nachádza, samo o sebe nie je možnosťou vrátenia motorového vozidla, pretože toto bolo nepojazdné, pokiaľ došlo ku kúpe, toto bolo odovzdané prevádzkyschopné a malo platnú technickú a emisnú kontrolu.

11. Opätovne uviedla, že súd mohol vyhovieť iba žalobe v prípade, ak by vo výroku bola vyjadrená vzájomná povinnosť žalovanej vydať motorové vozidlo žalobkyni. Žalovaná má vrátiť žalobkyni 2.500 EUR, avšak zo žiadneho rozhodnutia súdu nevyplýva, že by jej žalobkyňa mala vrátiť motorové vozidlo. Ak takýto výrok neexistuje, nemôže sa domáhať vydania vozidla. Podľa jej názoru súd rozhodol predčasne a nezákonne, keď nevyhovel návrhu žalovanej na vykonanie ohodnotenia motorového vozidla, ktoré sa tak znehodnotilo, že v súčasnej dobe je bez reálnej hodnoty, pretože bolo vystavené vyše dvoch rokov poveternostným podmienkam bez akejkoľvek ochrany, bol rozobratý motor, prasknuté čelné sklo a vozidlo bolo žalobkyňou ohlásené z evidencie motorových vozidiel. Žalobkyňa nepreukázala, že bola pripravená a ochotná vrátiť predmet kúpnej zmluvy.

12. Namietala, že pokiaľ ide o prevzatie motorového vozidla, tak okrem jednej písomnosti, kde bolo uvedené, že si môže prevziať motorové vozidlo v autobazáre, žalobkyňa nevyvinula žiadnu snahu ohľadom možnosti reálneho prevzatia motorového vozidla. Pod týmto pojmom si predstavuje, že žalobkyňa mala určiť presný čas a miesto odovzdania motorového vozidla a žalovaná bola povinná túto skutočnosť akceptovať, čo sa nestalo. Poukázala aj na to, že žalovaná neodovzdala motorové vozidlo autobazáru a ani s ním nemá žiadnu zmluvu, ani dohodu o oprave motorového vozidla, resp. uskladnení. Poukázala opätovne na to, že každé motorové vozidlo počas obdobia, keď sa nepoužíva, stráca svoju hodnotu a je legitímnou požiadavkou žalovanej, aby žalobkyňa jej odovzdala motorové vozidlo v takom stave, v akom ho prevzala s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

13. Žalobkyňa v odvolacom konaní žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Nestotožnila sa s tvrdeniami žalovanej a považuje ho za účelové s cieľom vyvolať prieťahy v konaní. Rozsudok súdu prvej inštancie plne rešpektuje závery odvolacieho súdu a je vecne správny a dostatočne odôvodnený. Po zrušení veci odvolacím súdom žalobkyňa doplnila dôkazy - výzvu na prevzatie motorového vozidla, ktorá bola žalovanej riadne doručená, čo ani nerozporela. Na poslednom pojednávaní žalovaná potvrdila, že jej bola daná možnosť prevziať si motorové vozidlo, túto možnosť nevyužila bez relevantného odôvodnenia. Auto je stále pripravené na vyzdvihnutie v autobazári a žalovaná si ho môže kedykoľvek prevziať.

14. V prípade navrhovaného znaleckého dokazovania išlo o ďalší pokus o prieťahy v konaní, nakoľko znalecké dokazovanie by vzhľadom na predmet sporu bolo zbytočné, pretože žalovaná porušila svoju povinnosť, keď predala žalobkyni vadnú vec, preto nemôže v dôsledku tohto protiprávneho konania profitovať v podobe zníženia ceny vozidla, ktorú je povinná vrátiť. Išlo by o porušenie princípov ex iniuria ius non oritur (z nepráva nemôže vzniknúť právo), ktorá zásada platí z čias rímskeho práva. Súd preto správne poukázal na ustálenú judikatúru. Žalovanej nič jej nebránilo v tom, aby si vyhotovila súkromný znalecký posudok, keď si konečne prevezme svoje motorové vozidlo, ktoré je pre ňu už 2 roky pripravené k prevzatiu v S. C.. To, že auto počas času, keď si ho žalovaná nedôvodne odmietala prevziať, stratilo na

hodnote, nemožno klásť za vinu žalobkyňi. Tvrdenie o tom, že vozidlo nebolo odovzdané Autobazáru C., je účelové, pretože sama žalovaná potvrdila, že si bola v tomto autobazáre vozidlo ohliadnuť. Pokiaľ ide o vzťah autobazáru a žalobkyne, ide o vzťah, ktorý možno podriaďiť pod zmluvu o úschove, ktorá bola uzavretá ústne a bezodplatne. Žalobkyňa poprela, že by na vozidle vznikla škoda, ktorú by ona zavinila.

15. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie, že by žalobkyňa neposkytla potrebnú súčinnosť na vrátenie vozidla, pretože bolo preukázané, že vynaložila a je ochotná vynaložiť všetku súčinnosť na prevzatie motorového vozidla. Vzhľadom na túto skutočnosť nemuselo z jej strany dôjsť k zmene žaloby vyjadrením synalagmy, pričom tento právny názor vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a odvolací súd sa ním v celom rozsahu stotožňuje. Okresný súd pri svojom rozhodnutí vyšiel zo záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorý zodpovedal relevantné právne otázky, uviedol, čo považoval za nesporné a v čom bola vada predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa uplatnila nárok na vrátenie kúpnej ceny z dôvodu odstúpenia od zmluvy. V bode 38 svojho predchádzajúceho rozhodnutia (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. októbra 2017, sp. zn. 15 Co/336/2016) odvolací súd vyslovil svoje právne závery, keď bolo preukázané, že v kúpnej zmluve sa deklaroval rok výroby motorového vozidla 2006, v skutočnosti bolo preukázané, že bolo vyrobené v roku 2004, teda auto nemalo vymienenú vlastnosť. Odvolací súd poukázal na § 597 OZ, keď ide o objektívnu zodpovednosť a nie je rozhodujúce, či mala žalovaná vedomosť o tom, že vozidlo bolo dovezené z Francúzska a kedy bolo vyrobené. Bolo zistené, že auto nemalo servisnú knižku, nebolo možné zistiť servisné úkony, pričom napriek ubezpečeniu žalobkyne, že vozidlo nemá vady, po krátkom čase od kúpy vozidla a najazdení malého počtu kilometrov došlo k poruche vozidla a zisteniu podstatných väd na vozidle, ktorých oprava predstavovala 52 % kúpnej ceny vozidla, teda náklady na odstránenie väd sú neprimerane vysoké vo vzťahu k dohodnutej cene predmetu kúpy. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo/4423/2009. Žalobkyňa tak dôvodne uplatnila nárok zo zodpovednosti za vady veci spojený s odstúpením od kúpnej zmluvy podľa § 597 ods. 1 OZ. Na takýto postup bol zákonný dôvod aj podľa § 547 ods. 2 OZ. Z vykonaného dokazovania okresným súdom nepochybne vyplynulo, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy.

19. Podstatnou otázkou, ktorou sa musel zaoberať súd prvej inštancie, bolo vyjadrenie synalagmy vo výroku rozhodnutia a podmienok pre priznanie nároku v závislosti od posúdenia predpokladov, ktoré vyplývajú z ustanovenia paragrafov 457 OZ. Po zrušení veci nedošlo k úprave petitu žalobkyňou, teda súd musel rozhodovať o uplatnenom nároku. V bode 35 svojho skoršieho zrušujúceho uznesenia odvolací súd poukázal na predpoklady, za ktorých výrok nemusí obsahovať povinnosť žalobkyne vrátiť motorové vozidlo, pretože žalobkyňa mohla byť úspešná v konaní vtedy, ak bola pripravená vrátiť motorové vozidlo. Okresný súd odstránil nedostatok pôvodného rozhodnutia, pričom z dokazovania vyplynulo, že boli splnené predpoklady, ktoré upravuje ustanovenie §560 OZ. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobkyňa vec nemá u seba, motorové vozidlo sa nachádza v autoservise, kde ho uskladnila z dôvodu, aby si mohla žalobkyňa kedykoľvek vec prevziať podľa svojej vôle, pričom opakovane vyzvala žalovanú, aby si vec prevzala. Hoci v autoservise žalovaná bola, motorové vozidlo si neprevzala. V tomto prípade už ani nemožno hovoriť o podmienke, že žalobkyňa je pripravená vec vydať, odovzdať, pretože urobila všetky opatrenia preto, aby si žalovaná auto fyzicky prevzala. Zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by spôsob vydania musel byť vykonaný tak, že žalobkyňa motorové vozidlo žalovanej privezie a nechá ho napr. pred jej bydliskom. Aj v takomto prípade žalovaná by nemusela prevziať vozidlo, nemusela poskytnúť súčinnosť, pričom týmto spôsobom by napr. žalobkyňa mohla vytvoriť aj prekážku v cestnej premávke. Je rozumné, že motorové vozidlo sa nachádza pod dohľadom, napr. proti odcudzeniu. Skutočnosť, že auto nie je napr. umiestnené v garáži, nezakladá nárok žalovanej na náhradu škody, prípadne plnenie za poškodenie veci, resp. zníženie sumy, ktorú má vrátiť, pretože motorové vozidlo je práve v dôsledku nekonania žalovanej umiestnené na tomto priestranstve a už nemá platnú STK. V rozhodovanom prípade ide o obdobu, keď dlžník chce plniť veriteľovi, ktorý odmietne prijať plnenie, potom dlžník zloží dlžnú sumu do notárskej úschovy. Žalobkyňa vyzvala žalovanú na prevzatie vozidla, keďže táto odmietla vozidlo prevziať, žalobkyňa ho uschovala na vhodnom mieste, čím

splnila svoju povinnosť na vydanie veci. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade nebolo možné formalisticky požadovať, aby žalobkyňa upravila petit žaloby s tým, že má povinnosť vydať vozidlo, nakoľko túto povinnosť si splnila vopred, pretože takýto postup by odvolací súd považoval za šikanózne výklad práva. Nebolo by logické ani spravodlivé, aby v prípade, ak si žalobkyňa svoju povinnosť vopred splnila, musel súd žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobkyňa takto výrok neupravila. Nemožno žalobkyňu zaviazat' na plnenie, ktoré už nemôže splniť, pretože ho už splnila. Žalobkyňa sa teda domáha plnenia od žalovanej po tom, čo už svoj záväzok splnila. Žalobkyňa túto povinnosť preukázala. Odvolací súd je toho názoru, že námietka žalovanej o nesplnení tejto povinnosti nie je dôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 28 Cdo 2198/2013, podľa ktorého ak už došlo k vydaniu veci, ku ktorej malo byť na základe neplatnej zmluvy nadobudnuté vlastnícke právo, ich skutočnému vlastníkovi, potom by povinnosti vyplývajúcej z neplatnosti zmluvy bolo urobené zadosť, a nebolo by potrebné podmieňovať v súdom rozhodnutí vrátenie kúpnej ceny jej opätovným splnením. Odvolací súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu z 25. 5. 2000, sp. zn. 25 Cdo 2432/99. 20. K námietke ohľadom trov konania odvolací súd vyslovuje záver, že ani v tomto prípade odvolanie nie je dôvodné. Je pravdou, že v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie citoval iba ustanovenie § 262 ods. 1 CSP, avšak z obsahu odôvodnenia je zrejmé, že aplikoval aj § 255 ods. 1, keď uviedol, že o trovách konania rozhodol na základe plného úspechu žalobkyne a preto jej priznal aj v tomto rozsahu nárok na náhradu trov konania. Je pravdou, že súd zamietol čiastočne žalobu, toto sa však týkalo iba príslušenstva pohľadávky, ktorá nebola ani vyčíslená v preukázateľnom rozsahu, preto v tomto prípade nemožno vzhľadom na znenie ustanovenie § 255 a nasl. CSP použiť ustanovenie § 255 ods. 2, kedy tento markantný neúspech nemožno ani pomerovo rozdeliť vzhľadom na obsah zamietajúceho výroku. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že v takomto prípade môže súd priznať náhradu trov konania v celom rozsahu, pretože neúspech bol minimálny, resp. v tomto prípade nekvantifikovateľný. 21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). 22. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).